

POETIK NUTQDA MA'NO KO'CHISH YO'LLARI*Yokubova Shaxnoza Yusufovna*

Buxoro davlat universiteti

Annotatsiya: Ushbu maqolada o'zbek tilidagi so'z ma'nosi ko'chishining, ya'ni tropning metafora, metonimiya, sinekdoxa, kinoya singari bir qator KO'rinishlari poetik nutqda voqelanib turli xil badiiy tasviriy vosita yaratishi haqida fikr yuritilgan.

Kalit so'zlar: Til, nutq, uslub, poetik nutq, tasviriy vositalar, leksema, metafora, metonimiya, sinekdoxa, kinoya, assotsiativ fikrlash.

Badiiy til o'zida milliy adabiyotimizda uzoq davrlardan beri shakllanib kelgan an'analarning davomchisi sanaladi va shu bois ham unda uning o'zigagina xos bo'lgan unsurlar (an'anaviy sifatlashlar, ramz va majozlar, o'xshatishlar v.h.) majmuyi ham mavjuddir.

Ilmiy adabiyotlarda badiiy tilning eng muhim spetsifik xususiyatlari sifatida obrazlilik va emotsionallikni ko'rsatiladi. Badiiy asarda tasvirlanayotgan narsani jonli tasvirlash, his-tuyg'u va kechinmalarni yorqin ifodalashga xizmat qiluvchi vositalar umumlashtirilib "badiiy tasvir va ifoda vositalari" deb ataladi. Badiiy tasvir va ifoda vositalari badiiy tilning belgilovchi xususiyati emas, balki belgilovchi xususiyat bo'lmish obrazlilik (tasviriylik) va emotsionallikni kuchaytiruvchi unsurlardir. Aytish kerakki, bu tushuncha adabiyotshunoslikda "poetik vositalar", "sintaktik figuralar", "stilistik figuralar" kabi nomlar bilan ham yuritiladi. Shuni ham yodda tutish lozimki, bu vositalarning bunisi tasvir, bunisi ifoda vositasi deyish ham nomaqbul, chunki badiiy adabiyot so'z vositasida tasvirlyaydi va shu tasvir orqali ifodalaydi. Ya'ni ko'p hollarda bitta vositaning o'zi ham tasvir, ham ifodaga xizmat qiladi. Faqat lirik asarlarda qo'llaniluvchi ayrim vositalar borki, ular, asosan, ifodaviylikni kuchaytirish vazifasini bajaradi.

Badiiy til umumxalq tili bazasida yuzaga keladi. Yozuvchi umumxalq tilidan foydalanar ekan, umumodatlangan normadan og'adi (ya'ni, til unsurlarini odatdagidan o'zga shakl, ma'no, tartib, munosabat va sh.k.larda qo'llaydi) va shu "og'ish"dan ma'lum badiiy-estetik maqsadni ko'zda tutadi. Bu xil og'ishlar tilning turli sathlarida – fonetik, morfologik, leksik, semantik, sintaktik sathlarda kuzatilishi mumkin. Badiiy tasvir va ifoda vositalari ijodkorning muayyan badiiy-estetik maqsadga erishish uchun umumodatlangan normadan og'ishi natijasida yuzaga keladi, ular tasvirning jonli va to'laqonli bo'lishiga, ifodaviylikning kuchayishiga xizmat qiladi.

Leksik sathdagi normadan og'ish yozuvchining umumxalq tili bazasidagi leksik vositalardan foydalanishida ko'rinadi. Ma'lumki, umumxalq tilidagi so'zlar o'zlarining nominativ holatida ham tasviriylik va ifodaviylik imkoniyatlari jihatidan farqlanadi. Ya'ni ijodkor ifoda va tasvirni so'z ma'nosiga daxl qilmagan holda, mavjud so'z xazinasidan "so'z tanlash" hisobigagina kuchaytirishi mumkin bo'ladi.

Semantik sathdagi og'ishlar. Ma'lumki, nutq jarayonida biz so'zlarni o'z ma'nosida yoki ko'chma ma'noda qo'llashimiz mumkin. So'zning odatiy ma'nosidan o'zga ma'noda qo'llanishi semantik sathdagi og'ish sanaladi. Ko'chma ma'noda qo'llangan so'zlarning umumiy nomi trop (ko'chim) deb yuritiladi. So'z ma'nosi ko'chishining, tropning metafora, metonimiya, sinekdoxa, kinoya singari bir qator ko'rinishlari mavjud. Badiiy asarda qo'llanilgan ko'chimlar ishlatilish darajasi, badiiy bo'yoqdorligi, ta'sirchanlik darajasi kabi jihatlaridan bir-biridan jiddiy farqlanadi:

a) ko'chimlarning bir qismi allaqachon til hodisasiga aylanib ulgurgan. Masalan, "kun botdi", "soat yuryapti" kabi birikmalarda so'z ma'nosi ko'chganligi aniq, biroq biz ularga shu darajada ko'nikib ketganmizki, hatto hozirda ularga ko'chim sifatida qaramaymiz. Badiiy asar matnida mazkur ko'chimlar qo'llanganida, tabiiyki, muallif muayyan badiiy-estetik maqsad bilan semantik sathda og'ishga yo'l qo'ygan deya olmaymiz, zero, ular yozuvchi tomonidan tayyor holda olingan. Demak, bu xil ko'chimlar matnda estetik funktsiya bajarmaydi, ularni badiiyat hodisasi sifatida talqin qilib bo'lmaydi;

b) asar matnida badiiy adabiyotda an'anaviy tarzda ishlatilib kelayotgan ko'chimlar ham ko'p uchraydi. Masalan, "shakar lab", "gul yuz", "bulbul", "sarv qomat", "qoshi kamon", "nargis ko'z" va hokazo. Bu xil ko'chimlar ham yuqoridagilar singari tayyor holda olinadi, biroq ulardan farqli o'laroq, matnda estetik funktsiya bajaradi: tasviriylikni, ifodaviylikni kuchaytiradi;

v) badiiy-estetik funktsiyadorligi, tasviriylik va ifodaviylikni kuchaytirishi jihatidan muayyan matndagina ko'chma ma'noda qo'llangan, muallifning assotsiativ fikrlashi mahsuli o'laroq dunyoga kelgan ko'chimlar alohida o'rin tutadi. Ularni shartli ravishda "xususiy muallif ko'chmlari" deb atashimiz mumkin. Shu xildagi ko'chimgina yozuvchining muayyan badiiy-estetik maqsadni ko'zlab yo'l qo'ygan semantik sathdagi og'ishi natijasidirki, uning badiiy til bobidagi mahorati xususida gap borganda biz, avvalo, shu xil ko'chimlarni e'tiborga olishimiz kerak bo'ladi. Voqelikdagi narsa-hodisalar orasidagi bizga ko'rinmagan, biroq san'atkorona o'tkir nigoh bilan ilg'angan o'xshashlik, aloqadorlik asosidagi ko'chimlar o'quvchini hayratga soladi, unga zavq bag'ishlaydi.

Badiiy asarda eng ko'p qo'llanuvchi ko'chim turlaridan biri metaforadir. Tabiiyki, bunda o'xshatilayotgan narsalardan aynan o'xshashlik talab qilinmaydi, ikki narsa-hodisaga xos belgilardan birortasi asos uchun olinadi. Masalan, "oltin kuz", "oltin davr" birikmalarining birinchisida "rang", ikkinchisida "qimmat" asos uchun olingan. Keltirilgan misol metaforaning eng sodda ko'rinishlaridan bo'lib, quyida o'xshashlik aloqalari birmuncha murakkabroq namoyon bo'luvchi xususiy muallif metaforalaridan bir nechasini mushohada qilib ko'ramiz. R.Parfining:

"Suv ostida yaltiraydi tosh,

Xarsanglarda sinadi suvlar" satrlarida metaforaning ma'nosi ikki bosqichda namoyon bo'ladi. Shoir tilimizda ancha keng qo'llaniluvchi suvning oynaga o'xshatilishiga tayanadi (birinchi bosqich) va shu asosda suvning xarsangga urilib parchalanishini oynaning sinishiga o'xshatadi (ikkinchi bosqich). Shoirning quyidagi:

"Derazamga uriladi qor

Jaranglaydi jarangsiz kumush" satrlarida metaforaning ma'no assotsiatsiyalari yanada kengroq. Ma'lumki, qorning kumushga (rang o'xshashligi jihatidan) o'xshatilishi ancha keng qo'llanadi. Shoir shu asosda "kumush"ning yana bir assotsiatsiyasini uyg'otadi: qorning yog'ishini "kumush tangalarning sochilishi"ga o'xshatadiki, go'yo kimdir xayr-ehson qilib tanga sochayotgandek. Xalqimizda "qor" yog'ishi to'kinlikdan, barakotdan deb bilinishi bizga ma'lum, albatta. Ko'ramizki, qor shoirning assotsiativ fikrlashida avvalo "kumush"ni, keyin xalqimizning maishiy tafakkurida muqim o'rinishgan fikrni uyg'otadi.

Ko'rinadiki, leksik metaforaning mazmuni bir so'z doirasida anglashilishi mumkin bo'lsa, matn ichidagi metaforaning ma'nosi matndagi boshqa so'zlar bilan aloqada oydinlashar ekan. Masalan, shoir yozadi:

Eng dahshatli baqirig – soqovning baqirig'i.

O‘, qanday kuch bilan baqirar qabrtoshlar...

Albatta, bu o‘rinda metaforaning ma‘nosi turlicha tushunilishi, u turli o‘quvchining ongida turlicha assotsiatsiyalarni uyg‘otishi mumkinligi tabiiy. Parchadagi birinchi misra ikkinchisining anglanishiga asos bo‘ladi. “Soqovning baqirig‘i”dagi dahshatli jihat shuki, uni kamdan kam odam eshitadi, eshita oladi. Shunga o‘xshash, qabrtoshlar ham bizni juda ko‘p narsalardan ogoh etadi, faqat ularning baqirig‘ini biz doim ham “eshitolmaymiz”. Baqirig‘ini yonidagi odam eshitmayotganini bilib turgan soqovning holatini tasavvur qilasiz-da, bizni ogoh etib unsiz baqirayotgan qabrtoshlar, ular ortidagi o‘tganlar ruhini tasavvur etasiz. Va ayni shu nuqtada she‘r dilingizni titratadi, boshda tushunarsizdek ko‘ringan satrlar qatidagi ma‘no ongingizga o‘chmas bo‘lib muhrlanadi.

Ma‘no ko‘chishining keng tarqalgan turlaridan yana biri metonimiyadir. Badiiy adabiyotda, ayniqsa, metaforik tafakkur yetakchilik qilayotgan zamonaviy adabiyotda metonimiya metaforaga nisbatan kamroq uchraydi, o‘zining estetik funksiyadorligi jihatidan ham u metaforadan quyiroq turadi. Shunday bo‘lsa-da, badiiy matnda metafora bilan yondosh qo‘llangan holda u katta badiiy samara beradi, fikrni lo‘nda va ta‘sirli ifodalashga xizmat qiladi. Misol uchun A.Oripovning “Bahor” she‘ridan olingan “Qaydadir yurtini eslab ingrar nay” satrini olib ko‘raylik. Cholg‘u asbobi orqali kuy ma‘nosining berilishi–metonimiya, biroq u “ingrar” metaforasi bilan qo‘shilib, kuchli badiiy samara beradi. Yoki “*Faryod chekkanim yo‘q el ichra taqir, O‘ch ham olganim yo‘q na qalamimdan*” satrlarida ham yana vosita orqali jarayon nazarda tutiladi va u ham “o‘ch olmoq” metaforasi bilan baqamti qo‘llanadi. Bu ikkisi birgalikda esa “butun vujudim bilan ijodga berilib, alamlarimni unutishga harakat qilmadim” degan ma‘noni beradi. Muhimi, shu mazmunni obrazli, ta‘sirli ifodalashga xizmat qiladi. Yuqoridagi misollarda vosita-harakat aloqasi asosidagi ko‘chimni ko‘rgan bo‘lsak, Usmon Azimning:

“Ko‘zlarini ochib-yumar

Mitti qushcha – yarador.

Falak, unga najot yubor,

O‘lim, bo‘lma xaridor”, [1;52] satrlarida joy metonimiyasini ko‘ramiz. Zero, bundagi “falak” so‘zi tafakkurimizda o‘rinlashgan ishonch asosida “yaratgan”ni anglatadi. Yoki yana shu shoirning “*Sen nimani ko‘ribsan, ey, Rim?*” satrida ham joy nomi orqali unda yashovchilar ma‘nosi ifodalanadi.

Ba‘zi hollarda obrazni yaratishda metafora va metonimiyaning qorishiq holda kelishi, birgina so‘zning ham metonimik, ham metaforik asosdagi ko‘chma ma‘nolari qo‘llanishi kuzatiladi. Shu jihatdan Sh.Rahmonning quyidagi she‘riga diqqat qilaylik:

Xazonga aylandi kunlarim...

Motamda turganday boqaman.

Fasllar to‘qnashgan lahzada

xazonlar to‘pini yoqaman.

Ko‘zlarim achishar behosdan

yuragim, qo‘llarim titraydi.

Alanga olmaydi kunlarim,

tutaydi, oh, muncha tutaydi.

She‘rning lirik qahramoni – kechmishini sarhisob qilayotgan, o‘tgan kunlaridan qoniqmaslik

tuyayotgan odam. Shoirning assotsiativ tafakkuri “xazon”da metonimik asosda kuzni, ayni paytda uning o‘zida metaforik asosda yana o‘tgan, hayot daraxtidan go‘yo uzilib tushgan kunlarini ko‘radi. She‘rning kayfiyatini his qilishda, uni tushunishda “xazon” yetakchi ahamiyat kasb etadi, go‘yo kalit vazifasini bajaradi. Shunga o‘xshash, X.Davronning "Qarshida deraza so‘ylaydi ertak, Unda ikki soya – baxtiyor malul" satrlarida ham yolg‘iz ayol ruhiyatini ochishda metonimiyadan mohirona foydalanilgan va unda ham metonimiya metafora bilan baqamti qo‘llangan.

Tropning yana bir turi sinekdoxa bo‘lib, u mohiyat e‘tibori bilan metonimiyaning bir ko‘rinishidir. Sinekdoxaning metonimiya ko‘rinishi sifatida qaralishiga sabab shuki, bunda ham aloqadorlik asosida – butun va qism, yakka va umum aloqasi asosida ma‘no ko‘chishi yuz beradi. Shu bois ham mutaxassislar sinekdoxani metonimiyaning miqdoriy ko‘rinishi deb qaraydilar. X. Davronning “Kulol muhabbati” she‘rida:

Sahardan to oqshomga qadar,

Ko‘kda porlab yonmaguncha oy,

Ertak so‘ylar sarxush barmoqlar,

Ertak tinglar qizil rangli loy...

Bu o‘rinda ham “ertak so‘ylar” metafora bo‘lsa, “barmoqlar” sinekdoxadir. “Ertak so‘ylar” deganda kulolning o‘z ishiga butun mehri, qalb qo‘ri bilan berilgan ijodning sehrli onlari nazarda tutiladi. Tabiiyki, ertak so‘ylayotgan “barmoqlar” – qism va u butunni – kulolni anglatadi. Yoki M.Yusuf “Faqat shu yer yaqin yurakka, Faqat shunda quvonar ko‘zlar” deganida ko‘z odam ma‘nosini bildirishi ham sinekdoxaga misol bo‘la oladi.

Ma‘no ko‘chishining yana bir turi “kinoya” (ironiya) bo‘lib, u teskari o‘xshatishga asoslangan ko‘chimdir. Masalan, A.Qodiriy Kalvak maxzumning badbashara qiyofasini chizib bergach, boshqa bir o‘rinda uni “husni Yusuf” deb ataydiki, bu birikmaning teskari ma‘noda qo‘llangani bizga ravshan.

Ko‘chimning yana bir turi allegoriya bo‘lib, bunda mavhum tushunchalar konkret narsa-hodisalar orqali ifodalanadi. Badiiy adabiyotda allegoriyalar ko‘proq an‘anaviy tarzda qo‘llanib, ular turg‘un holatga kelib ulgurgan. Masalan, badiiy asarlarda “tulki” ayyorlik, “bo‘ri” vahshiylik, “eshak” farosatsizlik, “jibljibon” qo‘nimsizlik, “buqalamun” tuturuqsizlik kabi ko‘chma ma‘nolarda qo‘llanadi.

Badiiy tilning eng muhim spetsifik xususiyatlari sifatida obrazlilik va emotsionallikni ko‘rsatuvchi, badiiy asarda tasvirlanayotgan narsani jonli tasvirlash, his-tuyg‘u va kechinmalarni yorqin ifodalashga xizmat qiluvchi vositalar bo‘lmish badiiy tasvir va ifoda vositalari poetik nutqda turlicha badiiy-estetik maqsadlar bilan voqelashadi.

Foydalanilgan adabiyotlar

1. Azimov Usmon. Dars. She‘rlar.–T.: G‘afur G‘ulom nomidagi Adabiyot va san‘at nashriyoti, 1986.-126 b.
2. Parfi Rauf. So‘nggi vido. She‘rlar.–T.: Alisher Navoiy nomidagi O‘zbekiston Milliy kutubxonasi nashriyoti, 2006. - 134 b.
3. Qilichev E. Badiiy tasvirning leksik vositalari. –T.: Fan, 1982. - 87 b.
4. Rahmon Shavkat. Saylanma.–T.: Sharq, 1997. -384 b.
5. Shomaqsudov A., Rasulov I., Qo‘ng‘urov R., Rustamov H. O‘zbek tili stilistikasi. – T.: O‘qituvchi, 1983. - 248 b.